

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Ordinaria & Extraordinaria vocatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§ 1. Ordinaria & extraordinaria Vocatio.

EX his licet deducere duplicem Vocationem: alteram Ordinariam, & iuxta communes Gratia leges, & ea, quae providentia diuina ordinariè disponit per media, quae ad id constituta habet; alteram Extraordinariam, quae harum legum terminos transgreditur, sitque inusitatis aut prodigiosis modis, quibus DEVS. N. vitur, vt singulare omnipotentia & praecellētis suae charitatis det indicium, qua suos diligit Electos: quos propterea repente tanta luce, adeoq; vehementi inspiratione prauehit, vt in momento perficiat, quod ordinariae in multis annis non effecerunt: aut etiā hoc subsidio eo tēpore eis subuenit, qui illi actu contradicebant ac resistebant: quos ita permutat, vt assentiātur & amplectātur, quod prius horrebant ac repellebant. Hoc modo vsus est Dominus noster, cum latronē in cruce, & Saulum ex itinere Damasceno vocauit: & nonnunquā huiusmodi stupendas facit vocationes: vt prodigium, quod erga vnum peccatorē adhibet, multos alios animet, videntes, illum ita repente mutatum; & quē admodum S. Paulinus dixit: *ostendit in raris, quod omnibus profit, si velint.* Quamuis enim adeo sint inueterati, & in suis peccatis obdurati, quemadmodum miseri illi de quibus Ieremias: *a si mutare potest Aethiops pellem suā, aut Pardus varietates suas; & vas poteritis benefacere, cum didiceritis malū:* nihilominus, quod hominibus est impossibile, Deo est facilē: qui suae vocationis vi potest, ac soler in momento mutare Aethiopum nigredinem, & Pardorum varietatem: iustificando scil. peccatores, habentes plura peccata, quā Pardū maculas; & qui sint turpiores; peccataq; in eis magis radicata, quā sit color in Aethiopibus. Quis b *Matthaeo* Publicano nigrior? & quis magis *Pardus c. Saulo*, Christi persecutore? hos tamen subito mutauit DEVS, dāns alteri albedinem, plusquam niuis; alteri mansuetudinem, plusquam agni: vt in eis misericordiae & omnipotentiae suae magnitudinem manifestaret; simulque diffidentiae & pusillanimitati tuae mederetur: Si forte cogitans multitudinem, tuorum peccatorum, existimes non superesse tibi remedium. Nee tamen occasionem hinc arripias haerendi in tua deprauata vita, quasi expectans vocationem aliquam prodigiosam & inusitam: hoc ipso enim eius te reddis indignum. neque enim DEVS eiusmodi facit prodigia cum vno peccatore, vt ex eo alij in suo peccato permanenti occasionem accipiant: neque in ordinaria sua lege cum aliquo dispensat, vt eam multi contemnant: neque Rex priuilegium contra communem legem alicui dat, vt impune is possit infidelis & proditor esse. Cum igitur DEVS ordinariam statuerit legem, quam seruat in vocandis peccatoribus: ne tū extraordinariam & prodigiosam expectes. Nam, si prodigia desideras, haec ipsa lex ordinaria multis prodigijs est plena. Quid enim magis

stupen-

Refert. Bellarmin. tom. 3. lib. de gratia. c. 5. a. Iere. 13. 23

b. Matt. 9. 9. c. Aitor. 9. 1

stupédum, quàm rebus omnibus huius mundi naturalem suum cursum retinentibus, ex omnibus, quæ inde eueniunt, siue prosperis, siue aduersis occasione accipere, ad peccatores, per media conditioni & statui cuiusque accommodata, vocandos? Quis dixerit, conuersionem huius RUTH, etsi facta fuerit via ordinaria, non fuisse adeò admirandam, vt prodigiosa dici possit: Si enim rem benè perpenderit, deprehendes, famem quæ erat in Iudæa, peregrinationem Elimelech cum sua coniuge Noëmi, duobusque filiis in terram Moab; mortem Elimelech, & coniugium filiorum eius cum RUTH & Orpha; mortem quoque horum duorum coniugum; famis in Iudæa cessationem; reditum ipsius Noëmi in eam, & quod vtraque, nurus ex amore, quo illam prosequabantur, eam comitarentur; & quod ipsa RUTH modestia & virtute Noëmi caperetur, afficereturque; ad Religionem, quam illa profitebatur: hæc inquam omnia intelliges, fuisse media, per quæ DEVS D. N. non minus admiranda, quàm occulta dispositione, RUTH conuersionem direxerit: inuenire cupiens hanc drachmam, in regione Moab perditam. In singulis autem his rebus tot admiranda elucet, vt verè dicere liceat, RUTH ad seruitium diuinum *miris modis* fuisse deductam: & per similia media, proportionem quadam, vnusquisque peccator, & tu ipse, si in misero hoc statu hæres, vocaris à Deo; ac re ipsa deduceris, nisi eius vocationi, sicut Orpha, resisteris. Ad cuius Orphæ conuersionem eadem omninò media diuina prouidètia constituit, quæ ad RUTH ipsius: sed culpa sua nolens eis vt, perijt tandem in sua regione Moab, in qua permansit in sua idololatria.

§. 2. Deum inspiratione sua omnes peccatores vocare.

VT autem perspicias, quàm sit effusa diuina prouidentia in vocandis omnibus huius mundi peccatoribus, in duabus his fæminis adumbratis; tam qui vocationi annuentes, saluantur; quàm qui, eidem resistentes, pereunt: audi, quid ipse DEVS per suum Prophetam dixerit: *inuenerunt qui non quaesierunt me; dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ non inuocabat nomen meum. Expandi manus meas tota die ad populum incredulũ, qui graditur in via non bona post cogitationes suas: populus qui ad iracundiam prouocat me ante faciem meam semper.* O charitatem infinitam! ò immensam liberalitatem! quò potuit ulterius; Domine, extendi tuæ liberalitatis amplitudo, quàm vt manus tuas expanderes, tuamque dona incredulo populo, semper tibi contradicenti, teque ad iracundiam prouocanti, distribueres? quæ maior potuit esse charitas, quàm expansis vlnis infidelem adeò populũ excipere; qui, tuis contemptis vijs, graditur post cogitationes suas? & cuius alterius, nisi tuus amor eò perueniret, vt brachia manusque tuas cruci affigendas extenderes: quò eidem illas affigenti populo salutem & vitam tribueres? quæ qui fecit, quid mirũ,

Vocatio
Ruth mira.

Orpha de-
relictio.

a Isai. 65. 1.